

TIJD OM LIEF TE HEBBEN

—

TEMPO DI AMARCI

Irma Kurti

Gedichten – Poesie

Vertaling Germain Droogenbroodt

POËZIE

Met de ogen van een kind / Con gli occhi del bambino

Poëzie van: Irma Kurti

Illustratie omslag: Natalia Fernández Díaz-Cabal

© 2025, Irma Kurti

www.point-editions.com

Publicatie POINT-Boekenplan, Maastricht

Boekenplan.nl

ISBN 978 90 8666 582 2

NUR 306

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder toestemming van de uitgever.

*Aan mijn ouders, Hasan Kurti en Sherife Mezini,
om hen te zeggen dat er geen dag is dat ik niet aan hen
denken dat ze in mij zijn, op de veiligste plaats,
de ziel, waar alleen de grootste liefdes worden
bewaard...*

*A mis padres, Hasan Kurti y Sherife Mezini,
para decirles que no hay un solo día en que no piense
en ellos y que están dentro de mí, en el lugar más
seguro, el alma, donde se guardan los amores más
grandes...*

VOORWOORD

IRMA KURTI, Italiaans-Albanese dichteres en schrijfster, beantwoordt met haar mooie en oprechte verzen de vraag of het mogelijk is om te schrijven en te dichten in een andere taal dan de moedertaal. Haar poëzie raakt recht in het hart van de lezer en toont dat dit niet alleen mogelijk is, maar ook bijzonder waardevol kan zijn. Dit complexe thema raakt aan het wezen van poëtisch streven zelf, maar in Kurti's geval is het zonder twijfel een geslaagde onderneming. Haar werk is puur, eenvoudig en oprecht. Het raakt de hartsnaren met een bepaalde "naïviteit", die eigen is aan zowel kinderen als dichters.

Kurti's bundel, bestaande uit vijftig gedichten over uiteenlopende thema's, lijkt op het eerste gezicht toegankelijk en eenvoudig. Toch is dichten in een andere taal een ware herculesinspanning, die soms de grens van het Sisyphusachtige bereikt. Het is een moeilijke en aangrijpende kunst, vaak onderschat door moedertaalsprekers. Schrijven in een tweede taal verrijkt niet alleen de ziel van de schrijver, maar ook de "culturele ziel" van de gekozen taal en cultuur, gevormd door lot, levenspad en mysterie.

De poëzie van Kurti beweegt zich langs twee hoofdthema's. Het eerste thema, eenzaamheid, belicht de menselijke vervreemding zoals die wordt ervaren door de eenzame ziel van de dichteres. Dit wordt weergegeven door een poëtische caleidoscoop van emoties. Het tweede en meest aangrijpende thema is

verweven met haar hele oeuvre: het diepe persoonlijke verdriet dat voortkomt uit het verlies van haar ouders. Haar werk is volledig gewijd aan hun nagedachtenis. Ze beschrijft hen als haar beschermengelen, die naar een andere dimensie zijn gegaan, maar nog steeds inspiratie bieden. Hun aanwezigheid waakt over elke lyrische stap die de dichteres zet en geeft haar woorden een unieke, diepgaande emotionele lading.

VESNA ANDREJEVIĆ

Dichteres en literair criticus

PREFAZIONE

Irma Kurti, poetessa e scrittrice italo-albanese, con i suoi versi belli e sinceri che toccano direttamente il cuore del lettore, risponde alla domanda se sia possibile scrivere e poetare in una lingua diversa dalla propria madrelingua. Un argomento delicato, come lo è anche il tentativo stesso di fare poesia, ma che nel caso di Kurti risulta pienamente riuscito. La sua è una poesia pura, semplice e bella nella sua sincerità, talmente persuasiva da toccare immediatamente le corde del cuore con una certa "ingenuità", quella che appartiene soltanto ai bambini e ai poeti.

Nella raccolta di Kurti, che comprende sessantacinque poesie su vari temi e argomenti, tutto sembra scorrevole e facile. Tuttavia, poetare in un'altra lingua è un'impresa erculea che, a volte, ricorda anche la fatica di Sisifo. È un lavoro difficile, struggente e spesso non abbastanza apprezzato da molti madrelingua. Eppure, rappresenta un prezioso modo per arricchire sia la propria anima d'origine sia quella "culturale" che si adotta attraverso la scelta, il destino, la vita, e forse anche attraverso altri misteriosi percorsi.

La poesia di Kurti viaggia poeticamente su due binari principali. Sul primo domina il tema della solitudine e, di conseguenza, dell'alienazione umana, osservata attraverso il caleidoscopio poetico dell'anima solitaria della poetessa stessa. Il secondo binario poetico, il più sensibile e toccante che permea tutta la poetica di Kurti, è quello dell'anima che trasuda dolore,

descrivendo la grande tristezza e la perdita personale. Infatti, l'intera silloge è dedicata alla memoria dei suoi genitori, ormai angeli custodi, partiti per un'altra dimensione da cui continuano a ispirare toni e sentimenti profondi e unici, vegliando su ogni passo lirico della poetessa.

VESNA ANDREJEVIĆ

Poeta e critico letterario

La radiografia della mia vita

Questa è la radiografia della mia vita,
nulla posso aggiungere, nemmeno togliere,
li trovate lacrime nebbiose e gioie pure,
chissà perché ci sono pochissime parole.

I suoni e gli echi che vengono da lontano
come da un sogno che spaventa nella notte,
rappresentano la voce delle mie illusioni
che, come un frammento di vetro, si rompe.

Queste macchie che assomigliano alle nuvole
raccontano la lunga e silenziosa sofferenza,
il male e molti altri disagi nella prigione
che poi mi fecero abbandonare la mia Terra.

In un istante ho preso la vita nelle mani
e ho gridato: "Mi devo salvare senz'altro".
Sono emigrata, tante delle vecchie ferite
sono scomparse, ma altre, forse rimangono.

Qualcuno di voi mi ha fatto una domanda,
mi ha chiesto se mi sento sana e guarita,
per me è davvero difficile rispondere:
"Non si può mai guarire dalla nostalgia".

De röntgenfoto van mijn leven

Dit is de röntgenfoto van mijn leven,
ik kan er niets aan toevoegen of verwijderen,
je vindt er mistige tranen en pure vreugdes in,
wie weet waarom hij zo weinig woorden bevat.

De geluiden en de echo's die van ver komen
als uit een droom die angst aanjaagt 's nachts,
vertegenwoordigen de stem van mijn illusies
die, als een glasscherf, breken.

Die vlekken die op wolken gelijken
vertellen over het lange en stille lijden,
het kwaad en andere ontberingen in het gevang
dat mij er toe dwong om mijn land te verlaten.

Op een moment nam ik het leven in mijn handen
en schreeuwde: 'Ik moet hoe dan ook mijzelf
redden'.
Ik emigreerde, veel van de oude wonden
zijn verdwenen, andere zijn wellicht gebleven.

Iemand van jullie stelde mij de vraag,
of ik me gezond en genezen voel,
het valt mij moeilijk erop te antwoorden:
"Van nostalgie kan men nooit genezen".

Voglio raccontarvi

Voglio raccontarvi la mia storia,
raccogliere i brandelli degli anni.
Forse sembrerà un po' malinconica,
vi potrà provocare anche le lacrime.

Ma per versare torrenti di lacrime
serve solo un po' di sensibilità,
in questo mondo vanitoso, molti
sono dei manichini senza anima.

Vi racconterò una storia felice,
può darsi per voi non sarà tale:
io bevo le piogge e mi ubriaco,
il mio letto è l'immenso prato.

Mi affascina il mare dell'inverno,
la sua potente silenziosa rabbia,
mi innamoro dei passi del bambino
e anche delle rughe degli anziani.

Ragazzi, capisco, vi ho disilluso,
eppure non ho narrato nulla di me,
meglio lasciarvi nel vostro mondo
fatto di iPhone, Ipad e Internet.

Ik wil het jullie vertellen

Ik wil jullie mijn verhaal vertellen,
de flarden van de jaren oppikken.
Het zal misschien wat melancholisch overkomen,
en zelfs tot tranen toe bewegen.

Maar om stromen van tranen te vergieten
is alleen een beetje gevoeligheid nodig,
en in deze ijdele wereld zijn veel mensen
marionetten zonder ziel.

Ik zal jullie een gelukkig verhaal vertellen,
al komt het wellicht bij jullie niet zo over:
ik drink de regens en word dronken,
mijn bed is de uitgestrekte weide.

De winterse zee fascineert mij
haar krachtige, ingehouden woede,
ik hou van de voetstappen van kinderen
en ook de rimpels van ouderen vervoeren mij.

Jongens, ik begrijp, jullie zijn teleurgesteld,
alhoewel ik jullie niets over mij heb verteld,
het is beter om jullie in jullie wereld te laten
van iPods en internet.

Una piccola emozione

Sto cercando una piccola emozione,
lieve come il tremore della foglia,
esile come l'ondeggiare dell'erba
e il leggero sciacquio di un'onda.

Non cerco un'emozione travolgente
che mi scuoterà come un terremoto
regalandomi tante notti insonni,
acceccandomi come specchio vuoto.

Sto cercando una piccola emozione
che può reggere il mio cuore.

Een kleine emotie

Ik ben op zoek naar een kleine emotie,
zo licht als het trillen van een blad,
zo zacht als het wiegen van het gras
en het rustig gekabbel van een golf.

Ik zoek geen overweldigende emotie
die mij als een aardbeving doet schudden
die mij veel slapeloze nachten bezorgt,
die mij als een lege spiegel verblindt.

Ik ben op zoek naar een kleine emotie
die mijn hart vast kan houden.

Un luogo insicuro

Il mondo ora è diventato un luogo
insicuro e pauroso ad ogni passo,
in un viaggio, in ogni tuo cammino
tu senti qualcosa, forse è l'ansia.

Sogni e giochi che s'interrompono,
voci spezzate della gente innocente,
gioie velate di sconforto, i giorni
gocciolano sangue e tante tristezze.

Een onveilige plaats

De wereld is nu een oord geworden
onzeker en beangstigend bij elke stap,
tijdens een reis, op al jouw wegen
voel je iets, misschien is het angst.

Dromen en spelletjes die onderbroken worden,
luide kreten van onschuldige mensen,
door neerslachtigheid versluisde vreugdes,
de dagen druipen bloed en zoveel verdriet.

Abbiamo dimenticato

Abbiamo dimenticato il piacere
di una passeggiata nel parco,
di cantare senza la chitarra,
la leggera vibrazione del lago
quando le anatre nuotano piano.

Abbiamo dimenticato di sdraiarsi
sull'erba, ammirando il cielo,
accarezzare per ore un animale,
ma soprattutto: scambiare due
parole con la persona che amiamo.

Eerder verschenen van Irma Kurti:

Met de ogen van een kind / *Con gli occhi del bambino* in 2023